

Sygn. akt VI K 741/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lipca 2013r.

Sąd Rejonowy VI Wydział Karny w Świdnicy w składzie:

Przewodniczący SSR Maria Ćwik – Kulczycka

Protokolant Katarzyna Możejko

przy udziale oskarżyciela – Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Świdnicy – Joanny Trzmielewskiej

po rozpoznaniu dnia 11 grudnia 2012r., 26 marca 2013r., 07 maja 2013r., 17 maja 2013r. i 18 lipca 2013r.

sprawy karnej **D. S.**

urodzonego (...) w Ś., syna Z. i T. z domu S.

oskarżonego o to, że:

1. w okresie od dnia 01 stycznia 2000r. do dnia 31 grudnia 2004r. w Ś., woj. (...), brał udział w obrocie znacznej ilości środków odurzających w ilości nie mniejszej niż 1,5 kg marihuany, którą odsprzedawał innym osobom za kwotę nie mniejszą niż 30,00 zł za 1 gram oraz środków psychotropowych w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 200 gram, którą odsprzedawał innym, ustalonym i nieustalonym osobom za kwotę nie mniejszą niż 50,00 zł za 01, grama

tj. o czyn z art.56 ust 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

2. w okresie od dnia 01 stycznia 2001r. do dnia 31 grudnia 2002r. w Ś., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z inną, ustaloną osobą, w krótkich odstępach czasu, w celu realizacji z góry powziętego zamiaru, udzielił P. M., O. N. i P. Ż. środki odurzające w postaci marihuany w ilości 8 gram za kwotę 15,00 zł za 0,5 grama

tj. o czyn z art. 59 ust 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

3. w okresie od dnia 01 stycznia 2003r. do dnia 31 grudnia 2003r. w Ś., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w celu realizacji z góry powziętego zamiaru, udzielił M. Z. środki odurzające w postaci marihuany w ilości 100 gram za kwotę 2 500,00 zł oraz środki psychotropowe w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 30 gram za kwotę nie mniejszą niż 800,00 zł

tj. o czyn z art. 59 ust 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

4. w okresie od dnia 01 stycznia 2003r. do dnia 31 grudnia 2003r. w Ś., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w celu realizacji z góry powziętego zamiaru, udzielił M. W. środki odurzające w postaci marihuany, w ilości nie mniejszej niż 60 gram, za kwotę 25,00 zł za 1 gram

tj. o czyn z art. 59 ust 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

o.o.o.o.I.na podstawie art. 17§1 pkt 7 kpk postępowanie karne o czyny zarzucane oskarżonemu D. S. w części wstępnej wyroku umarza,

o.o.o.o.II.na podstawie art. 230§2 kpk zwrócić oskarżonemu dowody rzeczowe zarejestrowane pod pozycją 35/08, 36/08, 39/08, 40/08 i 47/08, a przechowywane w aktach sprawy, jako zbędne dla postępowania,

o.o.o.o.III.zasądza od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego D. S. kwotę 756 zł (siedemset pięćdziesiąt sześć złotych) tytułem wydatków poniesionych przez oskarżonego na ustanowienie przez niego obrońcy w sprawie,

o.o.o.o.IV.na podstawie art. 630 kpk kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

VI K 741/12

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony D. S. w świecie przestępczym znany był z tego, że handluje narkotykami. Wiedziała o tym również część osób, która zażywała narkotyki, a wśród nich przede wszystkim drobni handlarze, którzy środki odurzające rozprowadzali w okolicach swojego miejsca zamieszkania m.in. w Ś., Ś.. W styczniu 2004 roku oskarżonego poznał P. R.. Nawiązał z nim kontakt, zaczął współpracować. Kupował od D. S. środki odurzające w postaci marihuany i amfetaminy. Podczas pierwszego spotkania kupił od niego ok. 15 gram amfetaminy i 30 gram marihuany. Przez cały okres bliższej znajomości wziął od niego około 300 gram amfetaminy i około 1 kg marihuany. Najpierw P. R. pośredniczył tylko pomiędzy oskarżonym a innym handlarzem, potem ich współpraca zacieśniła się i P. R. m.in. jeździł z nim i jego bratem po towar, brał również udział w transakcjach w trakcie których oskarżony przekazywał narkotyki innym osobom do dalszej odsprzedaży.

Wyrokiem z dnia 5 lipca 2012 roku w sprawie o sygn.. akt III K 115/11 D. S. został prawomocnie skazany na m.in. karę łączną. 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyny polegające na tym, że w latach 2000-2005 brał udział, w działającej na terenie Ś. oraz innych miejscowościach, woj. (...) w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez inną osobę, objętą innym postępowaniem karnym, w skład której, w różnych okresach czasu wchodził również R. O. oraz inne osoby objęte odrębnym postępowaniem, a mającej na celu popełnianie przestępstw, w tym polegających na wprowadzaniu do obrotu znacznych ilości środków odurzających i substancji psychotropowych oraz udzielaniu takich substancji i środków innym osobom, puszczeniu w obieg podrobionych polskich i obcych pieniędzy tj. czynu z art. 258§1 kk oraz, że w okresie od 2000 roku do 2005 roku w Ś., działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą objętą odrębnym postępowaniem karnym, w warunkach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. V aktu oskarżenia, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, brał udział w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ten sposób, że nabył ją od wskazanej wyżej osoby w nieustalonej ilości, za kwotę łączną co najmniej 15.000 zł, jednakże nie mniej niż 1 kg, a następnie przekazał odpłatnie innym nieustalonym osobom, celem dalszej odsprzedaży tj. czynu z art. 56 ust.1i3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12kk w zw. z art. 65§1 kk.

Dowód:

- odpis wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 25 marca 2013 roku k. 484-519
- zeznania świadka P. R. k. 325-333
- zeznania świadka P. Ż. 11-12, 81-82

- zeznania świadka O. N. k. 9-10
- zeznania świadka M. Z. k. 4-5, 22
- zeznania świadka P. M. 117-118
- zeznania świadka M. W. k. 7-8

Oskarżonego znał osobiście M. Z.. Narkotyki w celu dalszej odsprzedaży świadek kupował od kilku osób, m.in. i od D. S.. W 2003 roku M. Z. kupił od niego 100 gram marihuany po 30 zł za gram, gdy kupował za jednym razem większą ilość to płacił po 25 zł za gram. M. Z. kupował od oskarżonego w tym czasie również amfetaminę, łącznie ok. 50 gram w cenie po 30 zł za jeden gram. W 2003 roku u oskarżonego w narkotyki zaopatrywał się również M. W.. W sumie kupił od niego 50-60 gram po 25 zł za 1 gram.

P. Ż., O. N. i P. M. byli kolegami, czasami podczas wspólnych spotkań popalali marihuanę. P. Ż. zajmował się rozprowadzaniem narkotyków, które kupował u różnych osób, wśród nich nie wymienia osk. D. S..

Dowód:

- zeznania świadka P. Ż. 11-12, 81-82
- zeznania świadka O. N. k. 9-10
- zeznania świadka M. Z. k. 4-5, 22
- zeznania świadka P. M. 117-118
- zeznania świadka M. W. k. 7-8

Oskarżony D. S. była raz karany przez Sąd w Hiszpanii za uprawę i handel narkotykami i posiadanie niedozwolonej broni na karę pozbawienia wolności.

Dowód:

- dane o karalności k. 288

Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień oraz odpowiedzi na pytania.

Sąd zważył co następuje:

Przepis art. 17§1 pkt.1 kpk stanowi, że nie wszczyna się postępowania a wszczęte umarza, gdy postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone albo wcześniej wszczęte toczy się.

Przeciwko D. S. prowadzone były w jednym czasie dwa postępowania karne o czyny z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 roku. W Sądzie Rejonowym pod sygn. akt VIK 741/12 (Ds. 1201/12) oraz w Sądzie Okręgowym pod sygn. akt III K 115/11. Przedmiotem rozpoznania Sądu Okręgowego, w którego sprawie D. S. był jedną z wielu osób oskarżonych (w sumie zarzuty postawiono siedmiu osobom) był odnośnie osk. S. czyn z art. 258§1 kk – branie udziału w zorganizowanej grupie przestępczej oraz czyn z art. 56 ust.1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk. Oskarżonemu postawiono zarzut, iż w okresie od 2000 roku do 2005 roku w Ś., woj. (...), działając z inną osobą, objętą innym postępowaniem karnym, w warunkach zorganizowanej grupy przestępczej..., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, wbrew przepisom art. 33-35, 37 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, brał udział w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ten sposób, że nabył ją od wskazanej

wyżej osoby w nieustalonej ilości, za kwotę łączną co najmniej 15.000 zł, jednakże nie mniej niż 1 kg, a następnie przekazał odpłatnie innym ustalonym osobom, celem dalszej odsprzedaży.

Wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 5 lipca 2012 roku D. S. za oba czyny skazany został na karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Ponieważ odnośnie jego osoby wyrok ten przez Sąd Apelacyjny został utrzymany w mocy – uprawomocnił się 25 marca 2013 roku.

Jednocześnie w niniejszej sprawie również D. S. postawiono zarzut popełnienia przestępstwa z art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii tj. brania udziału w obrocie znacznej ilości środków odurzających w postaci marihuany i amfetaminy w pokrywającym się z w/w zarzutem okresie tj. od 1 stycznia 2000 roku do dnia 31 grudnia 2004 roku, z tym że wskazano, że tej amfetaminy było nie kilogram ale co najmniej 200 gram i wskazano cenę za jeden gram – kwotę 50 zł.

Co do osoby sprawcy to oczywiste, że zachodzi tożsamość osób, a i na pierwszy rzut oka widać także tożsamość przedmiotową. Rozszerzenie zarzutu o wskazanie marihuany jako jednego ze środków psychotropowych, który oskarżony wprowadził do obrotu nie ma dla tej tożsamości żadnego znaczenia, jak i wskazanie ilości, takiej czy innej. Podkreślić przy tym należy, że materiał dowodowy w jednej i drugiej sprawie był niemal taki sam. Zeznania świadków postępowania w sprawie VI K 741/12 i III K 115/11 były te same. Po prostu materiały z jednej sprawy zostały wyłączone do innej i stanowiły materiał dowodowy na potrzeby obu postępowań. Czasokres zarzucanego czynu w sprawie będącej przedmiotem niniejszego postępowania jest nawet krótszy, więc został niejako pochłonięty przez czasokres w sprawie już osądzonej. Warto w tym miejscu przytoczyć orzeczenie Sądu Najwyższego tj. wyrok z 4.02.2002r.(II KN 221/01), że zakaz sformułowany w art. 17 § 1 pkt 7 kpk, mający postać rei iudicatae, zachodzi wówczas, gdy uprzednio zakończone zostało prawomocnie postępowanie co do tego samego czynu tej samej osoby, nowe zaś postępowanie pokrywa się z przedmiotem postępowania w sprawie już zakończonej, a także gdy jego przedmiot jest częścią przedmiotu osądzanego w sprawie już zakończonej.

W sprawie VI K 741/12 postawiono oskarżonemu ponadto trzy zarzuty, że w czasie od 1 stycznia 2003 roku do dnia 31 grudnia 2003r (odnośnie dwóch ostatnich zarzutów) i w okresie od 1 stycznia 2001 roku do 31 grudnia 2003 roku (odnośnie drugiego zarzutu) udzielił kilkakrotnie wskazanym w zarzutach osobom z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej środki odurzające w postaci marihuany, i amfetaminy tj. występków z art. 59 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii każdy, w zw. z art. 12 kk. Po pierwsze nie do końca zrozumiałym jest dlaczego postawiono oskarżonemu trzy zarzuty a nie tylko jeden - co było dokładnie przesłanką takiego a nie innego ich rozdzielenia, a najważniejsze, że choć kwalifikacja prawna wskazuje na to, że poszczególne osoby tj. P. M., O. N., P. Ż., M. Z. i M. W. mieli być konsumentami to wskazane ilości sprzedanych narkotyków – zgodnie zresztą z relacją świadków jasno wskazują, że były one przeznaczone do dalszej odsprzedaży – co świadkowie Z. i W. potwierdzili. To tylko na podstawie przyznających się do kontaktów z oskarżonym zeznań tych świadków podano takie a nie inne wartości co do ilości narkotyku jak i jego ceny.

Sąd ustalając stan faktyczny oparł się na zeznaniach świadków, które ci składali w postępowaniu przygotowawczym. Kluczowi świadkowie wymienieni w zarzutach aktu oskarżenia wyjechali za granicę i Sąd odczytał ich zeznania, nie mając możliwości bezpośredniego przesłuchania ich przed sądem. W każdym razie w odczytanych zeznaniach M. Z., W. i Ż. przyznali się do tego, że parali się handlem narkotykami, a do tego, że akurat narkotyki kupował u oskarżonego przyznał się tylko M. Z. i M. W., zaprzeczają temu z kolei N., M. oraz Ż. którzy stwierdzili, że nie mieli z D. S. kontaktów, choć O. N. zeznał, że wiedział „że dużo ludzi kupowało od niego (tj. u oskarżonego) narkotyki” – k. 9v, a P. Ż. stwierdził, że to M. zaopatrywał się u S., który mieszkał na ul. (...) - nie podając jego imienia (oskarżony ma brata M., który również handlował narkotykami). W materiale dowodowym jest jedynie informacja o jednym miejscu zamieszkania osk. D. S. tj. na ul. (...), żadnym innym. W każdym razie, zdaniem Sądu, materiał dowodowy zgromadzony w sprawie odnośnie udziału P. M., O. N., P. Ż., M. Z. i M. W. daje podstawę do przyjęcia, że niewątpliwie M. Z., M. W. byli właśnie tymi osobami, którym oskarżony w ramach swojej przestępczej działalności polegającej na udziale w obrocie środkami odurzającymi sprzedawał narkotyki, które ci z kolei rozprowadzali w swoich miastach i na swoich osiedlach gdzie mieszkali, czego nie można przyjąć w odniesieniu do M., N., czy Ż. którzy zaprzeczali by

cokolwiek kupowali od oskarżonego, by mieli z nim jakikolwiek kontakt. To tylko P. Ż. stwierdził, że wiadomym mu było, że M. kupował od S.. Nie powiedział jednak od którego z braci S. dokładnie (jak już była o tym mowa wspomina jedynie o S. ze (...)). Ponieważ świadek M. absolutnie temu zaprzecza, a nie było możliwości zweryfikowania jego zeznań i skonfrontowania z pozostałymi świadkami właśnie N. i Ż., to zdaniem Sądu taki materiał dowodowy jest niewystarczający by uznać, że i P. M. miał kontakt z oskarżonym i faktycznie kupował od D. S. narkotyki. Odnosnie N. to P. Ż. nie stwierdził, że ten zna osk. S., ale znał jego, czasem się spotykali i razem palili marihuanę, ale tą którą częstował N. P. Ż. . Tak czy inaczej biorąc powyższe rozważania pod uwagę Sąd uznał, że można na pewno przyjąć udział Z. i W. w procederze przestępczym, o którym mowa w pierwszym zarzucie aktu oskarżenia, bo to im m.in. D. S. sprzedawał narkotyki celem ich dalszej odsprzedaży, a to już było przedmiotem rozpoznania w innej sprawie karnej o czym wspomniano na początku. Ujęcie działalności oskarżonego w ramy inaczej sformułowanych zarzutów, ze wskazaniem jeszcze innych osób, które brały udział w przestępstwie w taki czy inny sposób nie zmienia, w ocenie Sądu, tożsamości czynu w ustalonym stanie faktycznym, z tym, który był przedmiotem rozpoznania w sprawie o sygn.. akt IIIK 115/11 a wyczerpującym znamiona występkę z art. 56 ust.3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Prócz wymienionych wyżej świadków zeznania w niniejszej sprawie złożyło dużo więcej osób, ale ponieważ nie wniosły one niczego istotnego do sprawy Sąd całkowicie te zeznania pominął.

Mając powyższe pod uwagę Sąd umorzył postępowanie w sprawie w oparciu o przepis art. 17§1 pkt.7 kpk.

Wobec takiej treści wyroku dowody rzeczowe w oparciu o przepis art. 230§2 kpk przechowywane w aktach sprawy zwrócono oskarżonemu jako zbędne dla postępowania.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 630 kpk.